

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 69

din 12.08.2008

privind soluționarea contestației formulată de
S.C.S.R.L. din localitatea, înregistrată
la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
sub nr.din 31.07.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului prin adresa nr. din 29.07.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 31.07.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în localitatea din localitatea, str.

Societatea contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 30.06.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului sub nr. din 30.06.2008, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. prin contestația formulată susține că suma de lei a fost stabilită ilegal, dreptul de a fi obligată la plata acestei sume fiind prescis.

Contestatoarea susține că suma este eferentă perioadei 19.10.2002 – 21.04.2003 și s-au scurs mai mult de 3 ani.

De asemenea, menționează că nu a încălcat punctele 5 și 6 din Convenția nr.din 21.04.2003, deoarece calcularea dobânzilor și a penalităților de la ultimul act de control până la data acordării înlesnirilor, respectiv 19.10.2002 – 21.04.2003, trebuia efectuată la momentul respectiv

de către organele de control și nu în prezent, în anul 2008, astfel că până la primul termen de eșalonare ar fi putut face plata obligațiilor restante.

Totodată, susține că nu este culpa societății și nu poate fi obligată la plata sumei respective, sumele fiind prescrise și nefiind stabilit cuantumul acestora la momentul respectiv.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 30.06.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului sub nr. din 30.06.2008, organele fiscale au stabilit că S.C.S.R.L. datorează majorări de întârziere în sumă de lei aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator.

Organele de control au constatat că societatea a beneficiat de înlesniri la plata acordate de M.M.S.S. – A.J.O.F.M. prin Convenția nr. din 21.04.2003, respectiv eșalonarea la plată a debitelor privind contribuția la fondul de șomaj datorat de angajator până la data de 20.09.2006 în sumă delei.

Conform pct. 5 din convenție, „debitorul va face dovada că a achitat până la primul termen de plată din eșalonare, respectiv până la termenul de plată în cazul amânărilor, eventualele obligații restante la bugetul asigurărilor sociale de stat și/sau la bugetul asigurărilor pentru șomaj, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere la plată, altele decât cele care fac obiectul înlesnirilor la plată”.

De asemenea, la pct. 6 din convenție se prevede că „până la data intrării în vigoare a convenției se calculează și datorează dobânzi și penalități de întârziere”.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că societatea nu a calculat și virat dobânzi și penalități de întârziere de la ultimul act de control întocmit, respectiv de la data de 19.10.2002 și până la data de 21.04.2003, data acordării înlesnirilor.

Pentru această perioadă, în baza H.G. nr. 1513/2002 și a O.G. nr. 61/2002, prin decizia de impunere contestată s-au calculat majorări și penalități de întârziere în sumă de lei.

Organele de control consideră că au fost încălcate prevederile art. 7 pct. 2 din Ordinul nr. 216/2002, unde se prevede că „Până la primul termen de plată din eșalonare, respectiv până la termenul de plată în cazul amânărilor, debitorul va face dovada că nu mai are obligații bugetare neachitate, inclusiv majorări de întârziere și penalități de orice fel, altele decât cele care fac obiectul înlesnirilor la plată”.

De asemenea, organele de control invocă și prevederile art. 39 alin. 1” (1) din O.G. nr. 86/2003, art. 14”(1) din Ordinul nr. 1644/2003 și art. 12, 13 alin. (1) și 14 alin. (1) din O.G. nr. 61/2002.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la majorările de întârziere în sumă de lei, aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă majorările de întârziere au fost stabilite în cadrul termenului de prescripție și dacă societatea avea obligația calculării acestora, în condițiile în care a beneficiat de înlesniri la plată.

În fapt, organele fiscale au constatat că societatea**S.R.L.** a beneficiat de înlesniri la plata acordate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale – A.J.O.F.M. prin Convenția nr. din 21.04.2003, respectiv eşalonarea la plată a debitelor privind contribuția la fondul de șomaj în sumă delei.

În urma verificării efectuate, s-a constatat că societatea nu a calculat și virat dobânzi și penalități de întârziere aferente contribuției la fondul de șomaj datorat de angajator, de la ultimul act de control întocmit, respectiv de la data de 19.10.2002 și până la data de 21.04.2003, data acordării înlesnirilor, conform prevederilor din convenția încheiată.

Pentru perioada respectivă, organele de control au calculat majorări și penalități de întârziere în sumă de lei.

Contestatoarea susține că suma de lei a fost stabilită ilegal, dreptul de a fi obligată la plata acestei sume s-a prescrist, întrucât s-a scurs mai mult de 3 ani, majorările stabilindu-se pentru perioada 19.10.2002 – 21.04.2003.

În drept, referitor la termene, **Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003**, republicată, privind Codul de procedură fiscală, **la art. 231**, prevede următoarele:

„Art. 231

Dispoziții privind termenele

Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.”

Ordonanța Guvernului nr. 70 / 1997 privind controlul fiscal, **la art. 21**, aplicabilă pentru perioada verificată, respectiv înainte de data intrării în vigoare a Codului de procedură fiscală, prevede următoarele:

„Art. 21

Dreptul organelor de control fiscal sau, după caz, al serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale de a stabili diferențe de impozite și majorări de întârziere pentru neplata în

termen a acestora, precum și de a constata contravenții și a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control fiscal sau, după caz, a serviciilor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, pentru o perioadă impozabilă, se prescrie după cum urmează:

a) în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă;

b) în termen de 5 ani de la data ultimului termen legal de plată a impozitului, în cazul în care legea nu prevede obligația depunerii declarației;

c) în termen de 5 ani de la data comunicării, către contribuabil, a impozitului stabilit de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale în condițiile prevăzute de lege.”

Cu privire la întreruperea și suspendarea termenului de prescripție, la art. 22 din același act normativ, precizează:

„Art. 22

Termenele de prescripție prevăzute la art. 21 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia;

d) la data comunicării, către contribuabil, a unor diferențe de impozit stabilite de organele fiscale sau, după caz, de serviciile de specialitate ale autorităților administrației publice locale, ca urmare a acțiunilor de control.

Din textele de lege menționate se reține că termenul de prescripție este de 5 ani și nu de 3 ani cum susține contestatoarea.

De asemenea, se reține că termenele de prescripție se întrerup la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat, inclusiv plata integrală sau parțială a acestuia.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că societatea verificată a beneficiat de eşalonarea la plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă delei până la data de 20.09.2006, în baza Convenției nr. din 21.04.2003, încheiată cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale – A.J.O.F.M., care administra creanțele respective la acea dată.

Contribuția la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă delei (..... lei vechi), care a generat accesoriile, a fost recunoscută de societate ca fiind datorată prin Convenția nr. din 21.04.2003, încheiată cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale – A.J.O.F.M., iar ultimul termen de plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator a fost la data de 20.09.2006.

În anexa nr. 1 la Ordinul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 216 / 2002 pentru aprobarea Procedurii și competențelor de acordare a înlesnirilor la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, se prevăd următoarele:

„2. Până la primul termen de plată din eșalonare, respectiv până la termenul de plată în cazul amânărilor, debitorul va face dovada că nu mai are obligații bugetare neachitate, inclusiv majorări de întârziere și penalități de orice fel, altele decât cele care fac obiectul înlesnirilor la plată. [...]

(2) Până la data încheierii convenției se calculează și se datorează majorări de întârziere și penalități de orice fel.”

La punctul 5 din Convenția nr. din 21.04.2003 se fac precizarea că *„debitorul va face dovada că a achitat până la primul termen de plată din eșalonare, respectiv până la termenul de plată în cazul amânărilor, eventualele obligații restante la bugetul asigurărilor sociale de stat și/sau la bugetul asigurărilor pentru șomaj, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere la plată, altele decât cele care fac obiectul înlesnirilor la plată”*.

Totodată, prin convenția încheiată se prevede că *„Până la data intrării în vigoare a convenției se calculează și datorează dobânzi și penalități de întârziere.”*

În ceea ce privește termenele de prescripție pentru creanțele bugetare pentru care s-au acordat înlesniri la plată, la **Capitolul 9, punctul 4 din Ordinul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale nr. 216 / 2002** pentru aprobarea Procedurii și competențelor de acordare a înlesnirilor la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, se prevede că: **„Pe perioada pentru care s-au aprobat înlesniri la plată cursul prescripției se suspendă.”**

Potrivit graficului de eșalonare a debitelor, anexă la Convenția încheiată, nr. din 21.04.2003, primul termen de plată din eșalonare este data de 20.11.2003, societatea beneficiind de o perioadă de grație de 6 luni, iar ultimul termen de plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă delei, care a fost eșalonată la plată și pentru care au fost calculate majorările de întârziere în sumă de lei, este la data de 20.09.2006.

Din cele prezentate se reține că pentru perioada pentru care s-au aprobat îlesniri, respectiv de la data de 21.04.2003, data încheierii convenției, și până la data de 20.09.2006, data ultimului termen de plată a creanței bugetare, cursul prescripției a fost suspendat.

Având în vedere că până la primul termen de plată din eşalonare, respectiv 20.11.2003, debitorul avea obligația achitării majorărilor de întârziere și penalităților de orice fel, iar majorările de întârziere au fost stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 30.06.2008 și ținând cont că de la data de 21.04.2003, data încheierii convenției, și până la data de 20.09.2006, data ultimului termen de plată a creanței bugetare, cursul prescripției a fost suspendat, rezultă că stabilirea majorărilor în sumă de lei s-a efectuat în cadrul termenului de prescripție.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că stabilirea majorărilor de întârziere trebuia efectuată la momentul respectiv de către organele de control, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, potrivit punctului 5 din Convenția nr. din 21.04.2003 societatea avea obligația achitării până la primul termen de plată din eşalonare a eventualelor obligații restante la bugetul asigurărilor sociale, inclusiv a dobânzilor și penalităților de întârziere de orice fel.

Potrivit convenției încheiate termenul de plată al majorărilor în sumă de lei, datorate pentru perioada 19.10.2002 - de 21.04.2003, aferente contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator în sumă delei, era 20.11.2003, iar ultimul termen de plată a contribuției la fondul de șomaj datorată de angajator a fost la data de 20.09.2006.

Totodată, începând cu 1 ianuarie 2004, în baza art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar **„activitatea privind declararea, constatarea, controlul, colectarea și soluționarea contestațiilor pentru contribuția de asigurări sociale, contribuția de asigurări pentru șomaj, contribuția pentru asigurări sociale de sănătate și contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și alte contribuții datorate de persoanele juridice și persoanele fizice care au calitatea de angajator sau entitățile asimilate angajatorului, denumite în continuare contribuții sociale, se va realiza de către Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate, care au și calitatea de creditor bugetar.”**

Potrivit art 32 din același act normativ **„(1) Pentru creanțele bugetare reprezentând contribuții sociale datorate până la data de 1 ianuarie 2004, procedurile de realizare a creanțelor, aflate în derulare la această dată, vor fi continuate de Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale subordonate, care se subrogă în drepturile și obligațiile**

instituțiilor prevăzute la art. 27 alin. (3), după caz, în calitate de creditor bugetar, și le succedă de drept în această calitate, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.”

În baza art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, societatea avea obligația „să întocmească pe propria răspundere și să depună, **până la 15 februarie 2004** la unitățile subordonate Ministerului Finanțelor Publice la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, **declarații-inventar privind contribuțiile sociale în sold la 31 decembrie 2003 și neachitate până la 31 ianuarie 2004, inclusiv accesoriile aferente**, pe ani fiscali.”

Conform art. 14 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1.644 /2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor secțiunii a 5-a din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, referitoare la activitățile de declarare și colectare a creanțelor bugetare reprezentând contribuții sociale „**(1) Declarația-inventar cuprinde fiecare contribuție socială datorată, pe ani fiscali, împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite prin actele de control și/sau calculate pe propria răspundere de către plătitorii de contribuții sociale.**”

Potrivit actelor normative menționate, societatea avea obligația să declare la noul organ fiscal care administrează contribuțiile sociale, respectiv la unitățile subordonate ale Ministerului Finanțelor Publice la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, a majorărilor de întârziere datorate până la data de **31 decembrie 2003 și neachitate până la 31 ianuarie 2004.**

Prin actul administrativ fiscal contestat, organele de control au stabilit majorările de întârziere datorate de societate pentru perioada **19.10.2002 – 21.04.2003**, obligații care trebuiau calculate și **declarat de societate** la unitățile subordonate ale Ministerului Finanțelor Publice la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe până la data de **până la 15 februarie 2004.**

Din cele prezentate se reține că majorările de întârziere în sumă de **..... lei**, aferente contribuției de asigurări pentru șomaj, au fost stabilite în cadrul termenului de prescripție, drept pentru care **urmează a se respinge** contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr..... din 30.06.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului sub nr. din 30.06.2008, **ca neîntemeiată.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 231 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, art. 21 și 22 din Ordonanța

Guvernului nr. 70 / 1997 privind controlul fiscal, Ordinul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale nr. 216 / 2002 pentru aprobarea Procedurii și competențelor de acordare a înlesnirilor la plata creanțelor bugetare administrate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, art. 27, 32 și 39 din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar și art. 14 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 1.644 /2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor secțiunii a 5-a din cap. I din Ordonanța Guvernului nr. 86/2003 privind reglementarea unor măsuri în materie financiar-fiscală, referitoare la activitățile de declarare și colectare a creanțelor bugetare reprezentând contribuții sociale, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

- **Respingerea** contestației formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 30.06.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii a județului sub nr. din 30.06.2008, privind suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

ACCESORII:

- **stabilite prin acte constatatoare**, prescripția dreptului de a calcula aceste accesorii

- art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 70 / 1997 privind controlul fiscal